

RENÉ LAURENTIN

*Meer verschijningen
van Maria in de
wereld van nu*

Wie is zij? Wat wil zij ons zeggen?

UITGEVERIJ TABOR – BRUGGE

DAMASCUS (SYRIË) SEDERT 1982¹

Alles is in november 1982 begonnen. "Myrna" (Maria Al Akhras: 18 jaar) en Nicolas Nazzour (een dertiger) waren pas getrouwd, in mei van dat jaar. Op de binnenplaats van het grote huis dat zij delen met andere leden van de familie, heeft Myrna een klein schilderijtje neergezet dat zij kort geleden in Sofia had gekocht: minder dan een icoon: een kleine prentbriefkaart in kleurendruk, een goedkoop ding, in een plastic lijstje. En zie: op 27 november heeft het schilderijtje olie afgescheiden, druppel na druppel. Een albasten schoteltje is ermee gevuld.

Dit verschijnsel trad opnieuw op.

Enkele dagen eerder, op 22 november, hebben ook Myrna's handen olie afgescheiden, terwijl zij 'toevallig' deelnam aan het bidden voor een zieke, Leila, de zuster van Nicolas.

Dit verschijnsel – dat zich heeft herhaald – komt in botsing met het zuiver verstandelijk redeneren. Myrna ontvangt dit open en onschuldig, haast naïef, eenvoudigweg als een onbegrijpelijk geschenk, samenhangend met een veel dieper gaande zalving, waarvan deze olie het symbool is. Zou ook zijzelf een afbeelding zijn van O.-L.-Vrouw? De H. Schrift leert ons dat wij beeld van

---

1. Christian RAYAZ, *Soufanieh. Les apparitions à Damas*, Paris, Mambéré, 1988, 164 blz.

God, beeld van Christus zijn *door de zalving met de H. Geest*. Te Damascus is daarvan een teken gegeven: zieken hebben gevraagd om gezalfd te worden met de miraculeuze olie, en ze zijn genezen: Samir Hanna, op 11 december 1982, getroffen door een infarct, gevolgd door een hersenbloeding welke een verlamming met zich meebracht; mevrouw Ghalya Armouche (verlamming: 17 december), daarna vele anderen.

Toen zij zich geplaatst zagen tegenover deze verschijnselen, vroegen Myrna en Nicolas zich af: "Wat wil de Heer toch van ons? Misschien vraagt Hij iets van ons". En Myrna bad aldus:

- Mijn God, wat is er toch met die olie? Ongetwijfeld uw goddelijke macht. Maar waarom hebt U mij uitgekozen, mij, zo'n zwak iemand, terwijl er toch duizenden die genade méér verdienen? Hoe het ook zij, uw wil geschiede. Nu bied ik U alles aan: alles wat ik doe, al mijn vermoeienissen, al mijn verdriet én al mijn vreugde, om U daarmee te eren, niets anders, dát alleen. O God, ik stel op U al mijn hoop. Laat vèr van mij blijven iedere daad die in strijd is met uw wil.

Vanaf 15 december 1982 is Maria verschenen aan Myrna.

Drie dagen later, op 18 december 1982, om 23 uur 37, geeft de verschijning deze boodschap, die een nieuwe uitstorting van de H. Geest schijnt aan te kondigen.

Mijn kinderen, weest God indachtig. God is met ons, God is bij ons. Jullie weten alles, maar jullie weten niets. Je kennis is onvolmaakt. De dag zal komen dat jullie alle dingen zullen kennen, zoals God mij kent. Behandelt hen goed die jullie kwaad doen en behandelt niemand slecht. Ik heb jullie meer olie gegeven dan waar jullie mij om gevraagd hebben. Ik zal jullie iets geven dat heel wat sterker is dan olie. Komt tot inkeer en geloof. Denkt aan mij in jullie blijdschap.

Dan volgt een oproep tot evangeliseren:

Verkondigt mijn Zoon Emmanuel. Zij die Hem verkondigen, worden gered. Zij die Hem niet verkondigen, zijn geen ware gelovigen. Bemint elkander. Ik vraag jullie niet om geld te geven aan kerken, ik vraag naastenliefde. Zij die geld geven aan armen en aan kerken maar de naastenliefde niet hebben, zijn zonder waarde. Ik zal meer bezoeken brengen aan jullie huizen, want zij die naar de kerk gaan, komen daar niet altijd om te bidden.

Deze laatste woorden schijnen de verveelvoudiging van verschijningen aan te kondigen en doelen op diegenen die naar de mis gaan om hun mooie kleren te laten zien en ermee te pronken.

Bij de volgende verschijning, op zaterdag 8 januari 1983, even-

eens om 23 uur 37 (de vierde verschijning), had Maria geen andere taal tot haar beschikking dan de taal van de tranen.

De boodschap van de vijfde verschijning, maandag 21 februari 1983, 21 uur 30, nodigt uit tot die nederigheid welke geen aanstoot geeft aan hoogmoedigen, maar vergeving schenkt. Zij geeft de uitnodiging, de volgende woorden diep in het geheugen te griffen, ze steeds te herhalen:

God, red mij en maak mij zalig, Jezus, verlicht mij, de H. Geest is mijn leven. Daarom vrees ik niets en niemand.

Hierna kwam een aanspreking, gericht tot "mijn geestelijke zoon Joseph": niemand van de aanwezigen begreep dit. Deze aanspreking raakte pater Malouli, lazarist, ten diepste. Geen van de aanwezigen wist dat hij Joseph heette (hij maakte het hun duidelijk door zijn identiteitskaart te laten zien). Deze - hem gerust stellende - aanspreking betekende een antwoord op zijn vraag om een teken, opdat hij zich beslist niet met iets verkeerd zou inlaten.

De boodschap van de zesde verschijning, donderdag 24 maart 1983, om 21 uur 30, is een boodschap die oproept tot oecumenisch denken en gebed, in dit land waar zoveel christelijke denominaties naast elkaar leven:

De Kerk is het Koninkrijk der hemelen op aarde. Wie haar verdeeld heeft, heeft gezondigd, en wie zich verheugd heeft over haar verdeeldheid, heeft gezondigd. Jezus heeft haar gesticht als een heel kleine gemeenschap. En toen zij tot een grote gemeenschap is uitgegroeid, is zij verdeeld geraakt. Wie haar verdeeld heeft, draagt de liefde niet in zich. Brengt haar weer bijeen. Bidt, bidt, bidt. Wat zijn mijn kinderen mooi, als ze nederig zijn neergeknield! Weest niet bevreesd: ik ben met jullie. Raakt niet onderling verdeeld, zoals de groten en machtigen. Jullie zullen aan de generaties die na jullie komen, deze woorden leren: *eenheid, liefde en geloof*.

Deze boodschap van geloof, gebed en vertrouwen roept op tot bekering, door niet alleen te wijzen op de droefheid welke Christus voelde over de zonde, maar ook op de bedreigingen die als een zware last drukken op de wereld: oorlog, hongersnood, onbekende ziekten welke nog niet zijn onthuld. Ze is ook een boodschap van vrede en verzoening, tegenover wat de Kerk verdeeld houdt en hen die deze verdeeldheid in stand houden, een oproep tot het opnieuw grondvesten van een eenheid van de christenen op de Liefde.

Myrna heeft de wondtekenen van Christus ontvangen op vrij-

dag 25 november 1983, daarna nog twee andere keren: op de donderdagen en vrijdagen van die jaren waarin Grieks-orthodoxen en katholieken Pasen vierden op dezelfde dag: 1984 en 1987; iets wat niet meer dan twee keer zal gebeuren vóór het jaar 2001, nl. in 1992 en in 2000.

Mijn bezoek aan Damascus

Ik geef hier mijn aantekeningen over mijn bezoek aan Soufanieh, bij gelegenheid van de vijfde verjaardag van de eerste verschijning: 26/27 november 1987. Ik was daags te voren aangekomen:

Nu ben ik dan in Damascus, de stad in de nabijheid waarvan Saulus, de vervolger van de christenen, de Heer zag: de herinnering daaraan leeft hier nog steeds.

Het huis van Myrna en Nicolas ligt in de wijk Soufanieh: een huis zoals er daar veel zijn, in de schaduw van een eucalyptus, aan de oever van een beek, met uitzicht op een moskee en op een grote Boeing, welke men daarheen had getransporteerd om een restaurant te worden op dit onbebouwde terrein dat ongeveer de vorm had van een plein... als de gezagsdragers van de moskee er geen stokje voor hadden gestoken!

In dat huis woont een jong gezin, zoals er veel zijn: hij Grieks-orthodox, zij Grieks-katholiek.

Nicolas is een bekwaam man. In Duitsland behaalde hij het diploma als dameskapper voor haute-coiffure; toen hij weer was teruggekeerd, heeft hij met evenveel geluk als bekwaamheid een handelsonderneming geleid, die hem in goeden doen heeft gebracht. Hij had van die welstand gebruik gemaakt door een luxe-restaurant te openen in Latakia, aan de kust. Maar dat wat aan zijn vrouw is overkomen, heeft hem de exploitatie daarvan doen opgeven. Hij heeft daar een punt achter gezet en het restaurant verkocht. Met verlies.

Myrna, een glimlachende, rustige brunette, is een verstandige en tedere moeder voor hun eerste kindje, een heel levendig klein meisje, Myriam, geboren op 11 oktober 1986. Ze is in verwachting van haar tweede. Wie zou op de gedachte komen dat zij verschijningen krijgt en driemaal de stigmata heeft ontvangen, zoals Franciscus van Assisi?

Dit huis van hen en van andere leden van hun familie is een soort heiligdom geworden. De open binnenplaats waar het schilderijtje zich bevond, is nu overdekt. Die binnenplaats is nu een binnenvertrek geworden, het centrale vertrek van het huis. De pelgrims trekken er voorbij en bidden vreedzaam en rustig bij dit heel kleine schilderijtje. Pater Malouli verzamelt er olie voor de zieken, die baat hebben bij zalving hiermee. De kleine Myriam komt - met aanstekelijk enthousiasme in haar kleine stoeltje op wiel'tjes - óók op bezoek bij O.-L.-Vrouw. Onder het schilderijtje staat in duidelijke rode letters te lezen: *Neemt ons niet kwalijk, dat wij geen geld of geschenken aannemen.*

Myrna en Nicolas hebben deze vriendelijke afwijzing van – goed bedoelde – giften en gaven daar geplaatst, omdat hun hart hun ingaf dat dit de juiste handelwijze was, en zonder te vermoeden dat juist dit niet geïnteresseerd zijn in geldelijk voordeel, een belangrijk argument is voor hun geloofwaardigheid.

Op 26 november is er olie gevloeid uit het schilderijtje. Het opvangbakje werd ermee gevuld, maar het gebeurde 's nachts. Pas later merkte men dat dit zich had voorgedaan. In tegenstelling hiermee ben ikzelf tweemaal aanwezig geweest, toen er bij Myrna uitreding van olie plaats had.

De eerste keer was op 25 november 1987, de dag van mijn aankomst. Het gebeurde geheel onverwachts. Ik was met Myrna, haar man en hun kleine dochtertje naar de apostolisch nuntius gegaan. Het kindje was op een zitbank in slaap gevallen; terwijl wij zaten te praten, zei Nicolas, haar man, met gedempte stem:

— Kijkt u eens naar de handen van Myrna.

Er verscheen olie op in druppeltjes. Een religieuze die daar aanwezig was, kwam de olie voorzichtig opnemen met plukjes watten, zodat deze kunnen dienen als teken van zegening. Myrna bleef daar heel eenvoudig en ongeunsteld bij, als iemand die iets ontvangt wat haar begrip te boven gaat.

De vijfde verjaardag

De volgende dag, 26 november, vigilie van de vijfde verjaardag van de eerste verschijning, had een grote menigte zich opeengehoopt in het hele huis. Mensen die er niet meer in konden, stonden op straat. Men wachtte op iets. Men liet mij naar voren komen, tot aan de kamer van Myrna en Nicolas, welke uitkomt op de binnenplaats. Daar – waar zij zich kan afzonderen van de buitenwereld – gaat zij op bed liggen tijdens de extase. Alles begon in het donker: een storing in de elektriciteitsvoorziening (iets wat in Damascus veel voorkomt) was plotseling opgetreden, kort voor het begin van de extase. Myrna lag nog niet op bed. Toen het licht weer aanging, kon je vaststellen dat er druppels olie waren gevallen op het kleedje naast het bed. Haar handen glommen. Degenen die in de buurt waren, vingden de olie op met plukjes watten. Na iets minder dan een uur kwam Myrna bij uit haar extase. Zij was nog totaal gevoelloos. Een van de artsen die dit verschijnsel van nabij volgen, Dr. Jamil Margi (een voormalige atheïst, die door de gebeurtenissen en de daarmee gepaard gaande genezingen tot bekering is gekomen), heeft – gebogen over het bed – verschillende tests uitgevoerd: oogonderzoek, krachtige manipulatie van de oogbollen, zonder dat zij enige reactie vertoonde. Hij heeft haar hard in haar linker onderarm geknepen, maar er was geen andere reactie dan het ontstaan van een blauwe plek. Maar toen zij bijkwam uit haar extase, betastte Myrna bijna onmiddellijk met haar rechterhand haar linker onderarm. Zij had haar gevoel weer teruggekregen. Zij voelde nu enige pijn. Zij kon nog niet zien. Het gezichtsvermogen is na verloop van enkele minuten teruggekomen. Zonder dat zij kon zien, dicteerde zij aan pater Malouli de laatste boodschap van Christus. Hier volgt het essentiële deel ervan:

"Verenig mijn hart met jouw hart, en daardoor zul je zielen redden die lijden. Vooral van hen die jou haten en kwaad van jou spreken. Door dit leven zul je de glorie verwerven."

Deze woorden houden een toespeling in op de dialoog van 26 november 1985, toen Christus haar had gevraagd:

— *Wil je gekruisigd worden of verheerlijkt?*

— Verheerlijkt! had zij naïef geantwoord, want deze glimlachende en tedere jonge moeder is zeer beslist geen masochiste!

De Heer glimlachte, vertelde ze, en vroeg opnieuw:

— *Voor de Schepper of voor het schepsel?*

— Voor de Schepper! antwoordde zij zonder te aarzelen.

— *Dan komt de verheerlijking tot stand langs de weg van de kruisiging.*

Myrna wist dat heel goed. Twee jaar tevoren, (25 november 1983), had zij de stigmata van het Lijden gekregen.

Dit alles is nogal verwarrend en kan alleen maar kwetsend zijn voor de wijsheid van de wijzen, zullen het theologen zijn...

Stigmata, wat zit daar nu voor goeds in? Maar dit verschijnsel – dat zijn oorsprong heeft bij St.-Franciscus van Assisi – werd in de Kerk met zóveel vurigheid ontvangen, dat verscheidene pausen in de XIIIe eeuw geestelijken bestraffen die zich in hun prediking tegen deze stigmata gekeerd hadden. Er bestonden toen ook al figuren die moedig en krachtig van geest waren.

Dit teken brengt bij vrienden de gedachte in herinnering: Christus heeft voor ons geleden. Maar al te dikwijls vergeet men dit. En het is niet iets wat uitsluitend tot het verleden behoort, want het lijden van Christus, de Zoon van God, is tijdgenoot van zijn IK dat eeuwig is. Tijdgenoot van de Eeuwige en van het eeuwige. Het behoudt een geheimnisvolle eeuwigheid. Het blijft actueel. Het roept ons op, aan te vullen in ons lichaam wat aan het lijden van Christus ontbreekt, ten bate van zijn Lichaam, de Kerk (Kol. 1:24).

Maar die olie? Het is "gewone olie", uitzonderlijk zuivere olijfolie, aldus luidde de conclusie van scheikundigen die men heeft geraadpleegd door aan hen een kleine hoeveelheid ter analyse voor te leggen, zonder de omstandigheden te vermelden waaronder deze olie verkregen was. Het is zelfs geen geparfumeerde olie, maar "gewone olie"! Wat voor nut heeft die olie dan? Hebben we niet genoeg aan olijfbomen alleen?

De opinie van het volk: "sensus fidelium" (de mening van de gelovigen)

Het volk Gods, gevoelig voor tekenen van de Hemel, heeft zich in groten getale uitgesproken vóór de gebeurtenissen van Lourdes: evenals vroeger over de wonderdadige Medaille en de verschijningen in Lourdes of Fatima... evenals het eertijds door de Kerk bij acclamatie heilig verklaarde.

Deze spontane en impulsieve manier van bidden wordt op goede en succesvolle wijze bijgestaan, gevolgd, geleid, gericht door overtuigde priesters: pater Malouli C.M. (71 jaar) en pater Zahlaoui, van het Prado. Zij vervullen deze taak met realistisch blijvende vurigheid, ieder overeenkomstig zijn eigen temperament: de een vuriger, de ander meer bedachtzaam, meer denkend op lange termijn.

Hoe denkt het kerkelijk gezag hierover?

Het bisschoppelijk gezag geeft er de voorkeur aan - zoals steeds - af te wachten en niet te zondigen door overhaasting. En het probleem wordt bovendien nog ingewikkeld gemaakt door de verscheidenheid aan godsdienstige gezindten in deze uit de oudheid stammende stad. Er zetelen tegenwoordig drie patriarchen in Damascus: Grieks-orthodox, Syrisch en Grieks-katholiek, evenals talrijke bisschoppen, die tot een verschillende ritus behoren. Ik heb contact opgenomen met deze autoriteiten, opdat zij niet van anderen horen dat ik daar als deskundige op bezoek ben, zij het ook geheel en al informeel en privé.

De Syrische patriarch scheen mij toe persoonlijk geïnteresseerd te zijn, maar de zaak valt niet onder zijn competentie, omdat Nicolas noch Myrna tot zijn richting behoren.

De Grieks-katholieke patriarch, Maximos V, bemoeit er zich niet mee, overeenkomstig het oecumenisch principe dat men in Damascus huldigt: een gezin waarvan de man Grieks-orthodox is, behoort tot dat patriarchaat.

Dit laatste patriarchaat heeft een ogenblik belangstelling gehad voor de gebeurtenis. Het schilderijtje, dat zóveel mensen trok, werd met veel pracht en praal, te midden van een grote menigte, overgebracht naar de kerk van het H. Kruis, op 9 januari 1983. Ik heb de daarvan gemaakte - grandioze - film gezien. Maar toen het schilderijtje eenmaal naar de kerk was overgebracht, hield het op met het doen vloeien van druppels olie. Het was een bittere teleurstelling. Na 44 dagen werd het schilderijtje waarvan men had gedacht dat het miraculeus was, teruggestuurd in een plastic draagtasje, heel wat minder glorieus dan het was vertrokken. En zie: het verschijnsel begon opnieuw!

De mensen hebben daarvoor verklaringen gezocht, zoals: in de kerk stonden er offerblokken rondom het schilderijtje. Welnu, een van de boodschappen van O.-L.-Vrouw luidde: *"Ik vraag niet om geld te geven voor de kerken... ik vraag liefde."*

Dát nu had Myrna en Nicolas doen besluiten, het opschrift aan te brengen dat verbod ook maar één cent of centiem te geven.

Maar de werkelijke reden is waarschijnlijk veel eenvoudiger, want dezelfde, of althans soortgelijke, opdroging deed zich voor te Naju, in Korea, waar het Mariabeeld van Julia Kim tranen stortte. Toen de (katholieke) pastoor op 5 november 1986 het beeld liet overbrengen naar de pastorie, opdat het kritisch zou kunnen worden onderzocht, hielden de tranen op. Toen hij het op 2 februari 1987 teruggaf, begonnen de tranen opnieuw (hierna: blz. 138).

Onderzoeken

Gezien de ingewikkelde situatie in Damascus, waar het bevoegd gezag zich ongetwijfeld lange tijd gereserveerd zal blijven opstellen, is het nuttig het terrein in een eerste benadering te verkennen.

De wetenschappelijke onderzoeken zijn streng uitgevoerd: van buitenaf. De politie (die het schilderijtje beschadigde bij het uit elkaar halen) heeft ook – met peilgereedschap – de muren en de omgeving onderzocht. Artsen hebben terdege vastgesteld dat een menselijk lichaam (het lichaam van Myrna) geen olie zou kunnen voortbrengen. Niettemin is er geen enkel bedrog aantoonbaar.

Als er wèl sprake zou zijn van bedrog, zouden de bedriegers trouwens de olie wel geparfumeerd hebben. Dat zou geloofwaardiger geweest zijn. En zij zouden stellig niet het geven van giften hebben verboden. Zij zouden dat integendeel juist op slinkse wijze hebben gestimuleerd.

Deze controles en onderzoeken moesten worden uitgevoerd. Men zal daarmee moeten doorgaan.

Myrna lijkt nog steeds even veel op haar charmante én serieuze vriendinnen, die bij haar waren tijdens de extase. De ene – een jonge huismoeder – spreekt voortreffelijk Frans; de andere, afgestudeerd als arts, is zich nu aan het specialiseren. Myrna is van datzelfde mediterrane ras, dat gevormd is door een klassieke cultuur, maar dicht bij het leven staat. Haar mystieke gaven brengen geen enkele verandering in haar karakter teweeg en evenmin een breuk in haar gezinsleven. Integendeel: op 25 november 1983 heeft Maria haar verzekerd:

— *Ik ben geen scheiding komen brengen. Jouw huwelijksleven zal blijven zoals het nu is.*

Hoe was de situatie van Myrna en haar man vóór de verschijningen? Waarheen waren zij beiden nú op weg? Ik trachtte hun zeldzame openheid en doorzichtigheid te begrijpen, hun vermogen om iets te ontvangen.

— Was jij voorheen vroom? vroeg ik haar.

— Gewoon.

Haar ouders - die bij dit vraaggesprek aanwezig waren - bevestigden dit.

— Ging je iedere zondag naar de H. Mis?

— Alleen van tijd tot tijd.

— Welke plaats heeft het gebed in jouw leven? Wanneer bid je? 's Morgens? 's Avonds?

— Niet op vaste tijden, behalve het rozenhoedje en als we met zijn allen bij elkaar zijn.

Zij bidt ook wanneer zij aan het werk is. Bij haar is het gebed duidelijk een *toestand*, een *gesteldheid*, hoewel er sprake is van een zekere schaamte of onhandigheid om zich daarover uit te spreken.

— Vormt jullie gezin na dit alles meer een eenheid dan ervoor?

— Dat blijft hetzelfde, maar het gaat veel dieper.

— Heb jij boodschappen gekregen over de toekomst van de wereld?

— De H. Maagd heeft mij gevraagd dat te bewaren tot op mijn sterfbed, dan zal ik het kunnen onthullen.

De Heer heeft tot haar gezegd op 26 november 1985 (één van de boodschappen die bekend zijn geworden):

— *Richt je met de boodschap tot de aarde; daar is het bederf algemeen geworden.*

En op 6 november 1986:

— *Laten de aardse aangelegenheden jou niet in verwarring brengen, want door mijn wonden zal jij eeuwig leven verwerven.*

Verder heb ik haar gevraagd:

— In het begin zag jij Maria. Nu zie jij Christus. Hóe zie jij Hem?

— In een lichtschijsel waarin Hij een veel sterker licht is. Gelaatstrekken kan ik niet onderscheiden.

— De wondtekenen van Christus krijgen, is dat pijnlijk?

— Ja...

— Erger dan barensweeën?

— De weeën bij de baring duren langer, maar de pijn van de stigmata is heviger, feller.

— Zie jij tijdens de stigmatisering het Lijden van Christus?

— Nee, ik beleef het, maar ik zie het niet.

Myrna, een intuïtief type, beleeft haar ervaringen diepgaand.

Maar het formuleren van haar antwoorden is moeilijk voor haar. Zij aarzelt, glimlacht, kan soms geen antwoord vinden of geeft er de voorkeur aan een ontwijkend antwoord te geven. Dat staat in scherpe tegenstelling tot de kernachtige helderheid en duidelijkheid van de boodschappen die zij tijdens de verschijning ontvangt en die zij zonder te aarzelen dicteert: meteen erna, want later is zij ze vergeten. Deze boodschappen gaan haar begripsvermogen te boven, want zij is niet bij machte dergelijke diepzinnige uitspraken te bedenken.

Ik heb ook Nicolas, haar man, ondervraagd:

— Hebben deze gebeurtenissen jouw leven veranderd?

— Meer dan honderd procent.

— Maar wat is er dan allemaal veranderd?

— Ten eerste het weer tot geloof komen. Dat geloof was stilaan vervaagd en langzamerhand verdwenen toen ik in Duitsland haute coiffure studeerde. Vervolgens mijn mentaliteit, mijn levensbeschouwing. Tevoren geloofde ik niet dat er zonde bestond. Nu zie en voel ik die heel goed. Vroeger was ik vechtlustig, ik wist hoe ik wraak kon nemen, maar de boodschappen hebben mij geleerd dat vergevingsgezindheid heel wat beter is dan het 'oog om oog, tand om tand'.

— En je huwelijk? Is dat ook veranderd? vroeg ik hem.

— Het is heilig geworden, geheiligd. Toen ik Myrna leerde kennen, zei ik tegen haar: "Waar is het goed voor dat we in de kerk trouwen? Wat voor extra's zou dat opleveren?" Maar zij stond erop, onze wederzijdse familie trouwens óók. Ik heb me erbij neergelegd, meer omdat het nu eenmaal gebruik was, dan omdat ik er zelf achter stond. Toen de olie begon te vloeien, heb ik tegen Myrna gezegd: "Praat er niet over, dat zou het leven voor ons veel te ingewikkeld maken." Myrna heeft mij mijn zin gegeven, maar zij was helemaal verward en verbijsterd. Toen heeft Maria bij de volgende verschijning tegen haar gezegd: *"Weest niet bevreesd, opent je deuren. Onthoudt geen enkele hulp aan degenen die daarop wachten."*

En wat Nicolas had voorzien, is gebeurd: het goed geordende huis van hen en hun familie, is tegenwoordig blootgesteld aan onophoudelijke bezoeken. Zij zijn hun privacy kwijt. Dat is vervelend voor hun vrijheid, niet goed voor hun werk en maakt dat zij vrijwel geen rust meer kennen.

In die tijd waren de "Moslim Broeders" aan de macht. Er bestond gevaar voor tegenmaatregelen van die kant, en ook van de kant van de Kerken, omdat Myrna en Nicolas gemengd

gehuwd zijn. Zij hebben met rustige zelfverloochening dit moeilijke avontuur aanvaard, dat slecht past bij een gewoon, normaal leven. De moeder van Nicolas besteedt al haar tijd aan het netjes houden van de binnenplaats, opdat die door een vlekkeloze properheid O.-L.-Vrouw waardig blijft.

Onophoudelijk is men bezig het huis in orde te brengen, opdat het aan de behoeften kan voldoen, zoals: het verstevigen en hoger maken van het muurtje langs het terras, dat het dreigde te begeven onder de druk van de opdringende menigte. Ik vroeg aan Nicolas:

— Ben je gelukkiger of minder gelukkig dan vroeger?

— In financieel opzicht is het een schadepost geweest, maar ik ben gelukkiger in mijn innerlijk. Ik verlies de aarde, maar ik heb de hemel gewonnen.

Vruchten

Zich verheffend boven alle constateringen en onderzoeken van politiefunctionarissen en wetenschapsmensen is er de uitnodiging van Christus om deze bezoeken te onderscheiden volgens een eenvoudig beginsel: "Aan de vruchten kent men de boom." En die vruchten zijn opmerkelijk, zowel bij het gezin van Myrna als bij de bezoekers.

Laat ons daarom tot besluit de essentiële passages weergeven van de eerste boodschap welke Christus aan Myrna gaf tijdens een extase op donderdag 31 mei 1984, Hemelvaartsdag:

Mijn dochter, Ik ben het Begin en het Einde. Ik ben de Waarheid, de Vrijheid, de Vrede. Mijn vrede geef ik u.¹ Al wie niet de bijval zoekt van de erkenning dóór mensen en hun afkeuring niet vreest, die ontvangt de ware vrede, en het is in Mij dat deze tot stand wordt gebracht. Leid je leven zacht en onafhankelijk. Laten de inspanningen en vermoeienissen welke jij je voor Mij getroost, jou niet uitputten. Verheug je liever. Ik zal jou weten te belonen. Jouw inspanningen en vermoeienissen zullen niet blijven voortduren en jouw smarten zullen niet blijven bestaan.

Bid, aanbid, want het eeuwig leven is al dit lijden waard. Bid, opdat Gods wil in jou vervuld wordt, en zeg:

— Mijn innig geliefde Jezus,
sta mij toe in U te rusten

1. Men herkent in deze zinnen aan het begin enkele sleutelwoorden uit het Evangelie over Christus, nl. Openb. 1:8 en Joh. 14:6; verder Joh. 8:36 (over vrijheid); Ef. 2:14 en Joh. 14:27 (over vrede).

boven alle dingen
boven ieder schepsel,
boven al Uw engelen,
boven iedere lofprijzing,
boven iedere vreugde en jubel,
boven iedere glorie en waardigheid,
boven de gehele hemelse heerschaar.
Want Gij alleen zijt de Allerhoogste,
Gij alleen zijt boven alles machtig en goed.
Kom tot mij en troost mij.
Maak mijn boeien los,
en verleen mij de vrijheid.
Want zonder U is mijn vreugde onvolledig
zonder U is mijn tafel leeg.
Dan zal ik komen om te zeggen:
Hier ben ik, ik kom, Gij hebt mij immers geroepen?

In maart 1988 zijn Myrna en Nicolas naar de Verenigde Staten gegaan voor een verblijf van zes maanden om hun boodschap te verbreiden, daartoe uitgenodigd door Dr. Mansour uit Los Angeles, een van de artsen van president Reagan. De moeder van Nicolas blijft de mensen ontvangen en het huis netjes houden, waar het schilderijtje van O.-L.-Vrouw is achtergebleven.

Oorspronkelijke uitgave: *La multiplication des apparitions de la Vierge aujourd'hui*, Librairie Arthème Fayard, Parijs.

Nederlandse vertaling: Dr. H.P.A. van Eyck
Drs. C.M.J. van Eyck-Sweep

Foto's op het omslag:

linksboven: Alphonsine in extase te Kibého, Ruanda;
rechtsboven: het wenend beeld van de Lieve Vrouw te Naju, Korea;
linksonder: het beeld van de "Gospa" dat vereerd wordt in de kerk van Medjugorge (Joego-Slavië);
rechtsonder: Vicka tijdens een extase te Medjugorge.

Zetwerk en druk:
De Maertelaere bvba, Aalter.

© voor de Nederlandse vertaling:

Uitgeverij TABOR, Dampoortstraat 168, B-8310 Brugge 3

ISBN 90-6597-334-6

NUGI 632

D/1989/3331/29

In een tijd waarin de (veronderstelde) verschijningen van Maria sterk in aantal toenemen, heeft kardinaal Sin aan René Laurentin gevraagd, in Manilla een voordracht te komen houden over het onderwerp: "Wat wil Maria ons zeggen door haar verschijningen op dit moment?"

Aanvankelijk overwoog Laurentin deze uitnodiging af te slaan: is het wel mogelijk om de gestelde vraag te beantwoorden zonder onvoorzichtigheid of zelfgenoegzaamheid, zonder vooruit te lopen op het oordeel van de Kerk of zich dat aan te matigen? Maar kardinaal Sin stelde hardop een gedurfde vraag, welke veel anderen zich in stilte stellen. René Laurentin heeft getracht een antwoord te vinden op de gestelde vraag, ervoor wakend niet in een of andere valstrik terecht te komen. Hij heeft zijn onderzoekingen verveelvoudigd, dossiers verzameld, plaatsen bezocht waar verschijningen zich zouden voordoen. Hij heeft diegene ervan uitgezocht welke het meest kenmerken van echtheid vertonen. Hij brengt daar kort verslag over uit, op een levendige manier, dikwijls in de vorm van reportages, daar waar het gaat om gebeurtenissen welke nog niet zijn afgesloten. Het lezen ervan is verrassend en uitermate boeiend. Het verslag begint met de verschijningen te Finca Betania (Venezuela) welke onlangs erkend zijn: iets nieuws, want in de r.k. Kerk is sinds Beauraing en Banneux (1932, 1933) geen enkele verschijning meer formeel erkend.

Dit werk durft het aan, twee belangrijke en dringende taken te vervullen:

1. Helderheid verschaffen in het gevoel van onbehagen en in de verwarring welke tegenwoordig als een zware last drukken op verschijningen: waarom staan zij onderaan in de hiërarchie van waarden in de Kerk? Welke zijn de theologische en historische redenen daarvoor? Welke functie hebben zij? Verbiedt de voorzichtigheid antwoord te geven op dringende oproepen welke zijn gekomen uit de hemel? Kan men een weg uitstippelen tussen een afwachtende houding en illuminisme? (Inleiding).

2. Onechte verschijningen en de les welke wij daaruit moeten trekken. Vele daarvan zijn afgedwaald, omdat ze niet goed zijn opgevangen en geleid. Hierover gaat bijlage 2. Andere bijlagen vermelden de voornaamste gevallen waarover gediscussieerd wordt, én die waarover onvoldoende informatie beschikbaar is (Grouchevo, USSR).

Dit boek waarop wereldwijd met spanning wordt gewacht, zou een verzoening van inzicht tot stand willen brengen tussen systematische tegenstanders en onvoorwaardelijke aanhangers van verschijningen, waarbij men verblinding, scepticisme en lichtgelovigheid te boven komt.

Het werk van René Laurentin is onderscheiden met talrijke letterkundige (Académie Française) en theologische prijzen op internationale schaal: V.S., Polen, Filipijnen, enz. en met een boekdeel Mélanges dat kardinalen en collega's uit een twaalfstal landen aan hem hebben gewijd.